

INTE HELT SANT PROV

Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!

- Hur går det med gympan?
- Bra. Fast vi tränar både tisdagar och torsdagar och dessutom två timmar på lördagar. Det är rätt jobbigt faktiskt.
Det här var nytt. Milla har alltid hållit på med sin gympa ända sedan vi gick i förskoleklass.

- Vi kan väl köra straffar, säger Wasim och studsar bollen igen. Vem vill stå?
Ossian säger att han kan stå, och vi går allihop bort mot det närmsta målet. _____

Jag ser Ivan går förbi Lydias bänk på väg mot bokhyllorna längst bak i klassrummet, och jag ser hur hon tittar upp på honom och hur deras blickar möts. Det låter fånigt men det är lite som på film, att de bara verkar se varandra. Hallå, vad händer? vill jag skrika. _____

Sen ser det ut som om hon kommer på något. Hon liksom drar efter andan och fixerar mig med blicken.

- Du, förresten! Vi kan väl fråga Milla om hon vill komma och hälsa på ett par dagar?

Ivan har inte heller hört av sig. Det är nästan värre, även om det kanske inte betyder något. Vi brukar inte höras varje dag, men i förrgår skrev vi ju till varandra hela kvällen och jag trodde liksom att det var så det skulle vara nu. Att vi skulle höras mer och mer, att vi kanske skulle ses, bara han och jag. _____

- Vega, det är såklart inga problem om du vill bjuda in några kompisar så de får träffa Milla, det är bara kul. Men jag trodde inte att du och Milla hade bestämt något, jag trodde inte ens att det var säkert att hon skulle komma? _____

Efter middagen går jag ut. Mamma frågar inte ens vart jag ska, hon verkar ha taggat ner nu när terminen nästan är slut. Inga läxor kvar, inga prov, snart inga tidiga stressiga morgnar.

Jag har nästan slutat hoppas på meddelanden från honom och *jag* har definitivt inte skickat några sen det där som han svarade *okej* på. Men nu skriver han längre. *Förlåt att ja har varit sur ja vet att d inte va du som berätta för Nisse.*

INTE HELT SANT

PROV Facit

- Hur går det med gympan?

- Bra. Fast vi tränar både tisdagar och torsdagar och dessutom två timmar på lördagar. Det är rätt jobbigt faktiskt.

Det här var nytt. Milla har alltid hållit på med sin gympa ända sedan vi gick i förskoleklass. **Och det har alltid varit det roligaste hon vet.**

- Vi kan väl köra straffar, säger Wasim och studsar bollen igen. Vem vill stå?

Ossian säger att han kan stå, och vi går allihop bort mot det närmsta målet. **Jag kikar försiktigt på Ivan och just då tittar han på mig.**

Jag ser Ivan går förbi Lydias bänk på väg mot bokhyllorna längst bak i klassrummet, och jag ser hur hon tittar upp på honom och hur deras blickar möts. Det låter fånigt men det är lite som på film, att de bara verkar se varandra. Hallå, vad händer? vill jag skrika. **Så här var det inte i onsdags när vi var i skolan sist.**

Sen ser det ut som om hon kommer på något. Hon liksom drar efter andan och fixerar mig med blicken.

- Du, förresten! Vi kan väl fråga Milla om hon vill komma och hälsa på ett par dagar? **Så får hon se hur du har det, hon har ju aldrig varit här.**

Ivan har inte heller hört av sig. Det är nästan värre, även om det kanske inte betyder något. Vi brukar inte höras varje dag, men i förrgår skrev vi ju till varandra hela kvällen och jag trodde liksom att det var så det skulle vara nu. Att vi skulle höras mer och mer, att vi kanske skulle ses, bara han och jag. **Att vi kanske skulle... bli ihop.**

- Vega, det är såklart inga problem om du vill bjuda in några kompisar så de får träffa Milla, det är bara kul. Men jag trodde inte att du och Milla hade bestämt något, jag trodde inte ens att det var säkert att hon skulle komma? **Du måste berätta för mig vad som händer, det fattar du va?**

Efter middagen går jag ut. Mamma frågar inte ens vart jag ska, hon verkar ha taggat ner nu när terminen nästan är slut. Inga läxor kvar, inga prov, snart inga tidiga stressiga morgnar.

Var hemma senast nio, säger hon bara.

Jag har nästan slutat hoppas på meddelanden från honom och *jag* har definitivt inte skickat några sen det där som han svarade *okej* på. Men nu skriver han längre. *Förlåt att ja har varit sur ja vet att d inte va du som berätta för Nisse.*

Så han har äntligen kommit på det?